

Izreka

1. Žalba se odbija.
2. Društvu Pirelli & C. SpA nalaže se snošenje, osim vlastitih troškova, i troškova Europske komisije.
3. Društvo Prysmian Cavi e Sistemi Srl snosit će vlastite troškove.

(¹) SL C 408, 12. 11. 2018.

**Presuda Suda (četvrto vijeće) od 22. listopada 2020. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio
Oberlandesgericht Düsseldorf – Njemačka) – Ferrari S.p.A./DU**

(Spojeni predmeti C-720/18 i C-721/18) (¹)

**(Zahtjev za prethodnu odluku – Usklađivanje zakonodavstava – Žigovi – Direktiva 2008/95/EZ –
Članak 12. stavak 1. – Stvarna uporaba žiga – Teret dokazivanja – Članak 13. – Dokaz o uporabi „za dio
proizvoda ili usluga” – Žig koji označava model automobila čija je proizvodnja prekinuta – Uporaba žiga za
rezervne dijelove i za usluge koje se odnose na taj model – Upotreba žiga za rabljene automobile –
Članak 351. UFEU-a – Konvencija između Savezne Republike Njemačke i Švicarske Konfederacije –
Recipročna zaštita patenata, dizajna i žigova)**

(2020/C 433/06)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Oberlandesgericht Düsseldorf

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Ferrari S.p.A.

Tuženik: DU

Izreka

1. Članak 12. stavak 1. i članak 13. Direktive 2008/95 Europskog parlamenta i Vijeća od 22. listopada 2008. o usklađivanju zakonodavstava država članica o žigovima treba tumačiti na način da žig registriran za kategoriju proizvoda i rezervnih dijelova od kojih se oni sastoji treba smatrati kao da je bio predmet „stvarne uporabe” u smislu navedenog članka 12. stavka 1. za sve proizvode iz te kategorije i za rezervne dijelove koji ih čine ako je on bio predmetom takve uporabe samo za neke od tih proizvoda, kao što su skupi luksuzni sportski automobili, ili samo za rezervne dijelove ili pribor od kojih se sastoje spomenuti proizvodi, osim ako iz relevantnih činjenica i dokaza ne proizlazi da je potrošač koji želi kupiti iste proizvode njih percipirao kao samostalnu potkategoriju kategorije proizvoda za koje je predmetni žig bio registriran.
2. Članak 12. stavak 1. Direktive 2008/95 treba tumačiti na način da nositelj žiga može stvarno upotrebljavati žig kada preprodaje rabljene proizvode koji se prodaju pod tim žigom.
3. Članak 12. stavak 1. Direktive 2008/95 treba tumačiti na način da nositelj žiga stvarno rabi žig kada pruža određene usluge koje se odnose na proizvode koji su prethodno stavljeni na tržište pod tim žigom, pod uvjetom da se te usluge pružaju pod navedenim žigom.

4. Članak 351. prvi stavak UFEU-a treba tumačiti na način da dopušta sudu države članice da primijeni konvenciju sklopljenu između države članice Europske unije i treće zemlje prije 1. siječnja 1958. ili, za države koje pristupaju Uniji, prije datuma njihova pristupanja, poput Konvencije između Švicarske i Njemačke o recipročnoj zaštiti patenata, dizajna i žigova, potpisane u Berlinu 13. travnja 1892., kako je izmijenjena, kojom se predviđa da se uporaba žiga registriranog u toj državi članici na državnom području te treće zemlje treba uzeti u obzir za potrebe utvrđivanja je li se taj žig „stvarno upotrebljavao” u smislu članka 12. stavka 1. Direktive 2008/95, sve dok jedna od mjera iz drugog stavka te odredbe ne omogući uklanjanje moguće neusklađenosti između UFEU-a i te konvencije.
5. Članak 12. stavak 1. Direktive 2008/95 treba tumačiti na način da je teret dokazivanja činjenice da je žig bio predmet „stvarne uporabe” u smislu te odredbe na nositelju tog žiga.

(¹) SL C 54, 11. 2. 2019.

**Presuda Suda (deseto vijeće) od 28. listopada 2020. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio
Verwaltungsgericht Aachen – Njemačka) – Marvin M./Kreis Heinsberg**

(Predmet C-112/19) (¹)

*(Zahtjev za prethodnu odluku – Direktiva 2006/126/EZ – Članak 2. stavak 1. i članak 11. stavak 4. –
Vozačka dozvola – Uzajamno priznavanje – Doseg obveze priznavanja – Zamijenjena vozačka dozvola –
Zamjena izvršena u trenutku kada je država članica izdavanja bila oduzela pravo na upravljanje vozilom –
Prijevara – Odbijanje priznavanja dozvole koja je izdana u okviru zamjene)*

(2020/C 433/07)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Verwaltungsgericht Aachen

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Marvin M.

Tuženik: Kreis Heinsberg

Izreka

1. Članak 2. stavak 1. Direktive 2006/126/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 20. prosinca 2006. o vozačkim dozvolama treba tumačiti na način da je uzajamno priznavanje, bez ikakvih formalnosti, koje je njime predviđeno, primjenjivo na vozačku dozvolu izdanu nakon zamjene na temelju članka 11. stavka 1. te direktive, pri čemu vrijede iznimke koje navedena direktiva predviđa.
2. Članak 11. stavak 4. drugi podstavak Direktive 2006/126 treba tumačiti na način da omogućava državi članici odbiti priznavanje vozačke dozvole koja proizlazi iz zamjene na temelju članka 11. stavka 1. te direktive zbog toga što je ta država članica, prije te zamjene, oduzela pravo na upravljanje vozilom nositelju dozvole koja je zamijenjena.

(¹) SL C 172, 20. 5. 2019.